

FESTIVALSKE NOVINE

58. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

2

NEDELJA, 17. SRPNJA 2011.

OTVORENA 58. PULA

Partner Festivala

...T...Com...

PODRAVKA
studena.

 CROATIA OSIGURANJE

CineStar
CINEMAS

Persol

DOBRODOŠLI U PULU

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Izvršna producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana
Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Janko Heidl (zamjenik urednika), Goran Ribarić, Iva
Cikojević, Lucija Mulalić, Daniel Rafaelić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinić (voditelj foto službe), Slaven
Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura
Jelena Đukić

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Ušpon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321; fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr; info@pulafilmfestival.hr

Na uvodnoj konferenciji za novinare festivalske direkcije govorili su ravnateljica Zdenka Višković-Vukić, umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković, producentica Festivala Tanja Miličić te predstavnica partnera Festivala, T-Coma, Maja Weber.

Ravnateljica je svima zaželjela dobrodošlicu te je zahvalila novinarima, filmašima i, najvažnije, gostima i publici Festivala. Producentica Miličić zaželjela je da svatko u Puli zna da se održava Festival. Predstavnica T-Coma izrazila je zadovoljstvo što se tradicija potpomaganja Festivala, duga devet godina, nastavlja. Napomenula je kako će se neki od očekivanih filmova moći pronaći u Max-TV videoteci.

Umjetnički ravnatelj naglasio je kako je ovo najveća Pula dosad te je predstavio program otvaranja u Areni. Voditelj otvaranja četvrtu godinu za redom bit će Damir Marovina, a pridružiti će mu se riječka glumica Leonora Surian. Zaželio je svima dobru zabavu i odličan vatromet.

Razgovor: Branko Ivanda, redatelj filma *Lea i Darija*

Za vrijeme snimanja dosta sam dijaloga, kojega je u scenariju bilo puno, eliminirao spontano, gdje god mi se učinilo da je suvišno riječima tumačiti nešto što je već kao emocija bilo dovoljno snažno.

razgovarao Janko Heidl

U vrijeme kad se filmovi u Hrvatskoj snimaju uglavnom s vrlo malim proračunima, odvažili ste se – još jednom, nakon *Konjanika* – na priču smještenu u dalju prošlost, što, među ostalim, zahtijeva poprilična financijska sredstva.

Moram priznati da je to bio vrlo zahtjevan pothvat koji pred autora i producente postavlja puno više raznih, pa i financijskih problema. Stoga takav projekt zahtijeva apsolutnu pripremljenost. Sve se mora pripremiti do najmanjih pojedinosti da bi se na kraju s ono malo novaca koliko imamo stvorio privid bogatstva kostima, scenografije i ostaloga, da bi se oživjelo vrijeme koje je prošlo. Od prvih saznanja o Lei Deutsch, preko dokumentarca koji je bio neka vrst istraživačkog rada pa do samoga snimanja proteklo je otprilike sedam godina i to su sve zapravo bile pripreme. Tako se na snimanju dobro znala svaka pojedinost i bile su vrlo rijetke situacije u kojima sam si dozvolio improvizaciju kad bi bilo nešto dobro.

Jeste li se u pretvaranju sadašnjosti u prošlost štogod pomagali računalima?

Računalima smo se najviše služili kad smo u autentične dokumentarne snimke ubacivali naša filmska lica. Nismo, zatim, imali dovoljno novaca da publikom, odnosno statistima napunimo čitavo Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu pa smo dobro obukli pedeset statista i onda smo ih selili iz jednog dijela dvorane u drugi i na kraju sve to zajedno kompjutorski uskladili. Tako u sceni svečane premijere predstave u kojoj igra naša mala Lea Deutsch HNK izgleda krcat. Što se tiče snimanja u eksterijerima, uglavnom se nismo naknadno služili računalnim obradama slike, nego smo sve rješavali scenografski te rakursima kamere i izrezima kadra, pazeći da nam u slici ne ostane nešto što nije postojalo 1930-ih i 1940-ih godina.

Koliko Vam briga oko takvih tehničkih stvari oduzima koncentraciju koja bi se,

SEDAM GODINA PRIPREME

primjerice, mogla upotrijebiti za rad s glumcima?

Jasno da su takve stvari dodatak, višak s kojim se moraš baviti, ali sve je pitanje pravodobne pripremljenosti i kada to unaprijed riješiš, onda na samom snimanju nema značajnijih problema.

Početak snimanja odgađan je više puta.

Nastojali smo skupiti nešto više financijskih sredstava, u čemu smo uspjeli samo djelomično. Bio sam izabrao dvije sjajne curice koje su trebale igrati Leu i Dariju, a onda je početak snimanja odgađan sedam-osam mjeseci. One su narasle i više nisu bile ono što je mene zanimalo – kratko razdoblje u kojem više nisu djevojčice, a još nisu ni djevojke. Morao sam birati nove glumice pa se sve malo pomaknulo i zbog toga.

Je li bilo lako pronaći djevojčice koje znaju sjajno plesati step i glumiti?

Proces biranja glavnih glumica toga uzrasta zaista je kompliciran. Vidio sam više od pet stotina djece. Kad sam radio istraživački dokumentarac o životu obitelji Deutsch i Dariji Gasteiger, imao sam ideju o igranom filmu, ali sam znao da ne mogu snimati *falši* film u kojem će netko dublirati plesačke sposobnosti. Na sreću, otkrio sam gospođu Jasenku Zajec, koreografinju i vlasnicu studija *Step by Step*, u kojem brojne curice vježbaju step i druge plesove, i tu sam našao sve svoje plesačice, među kojima

sam izdvojio one koje su mi glumački odgovarale. One su inače prvakinja Europe u nekoliko plesnih disciplina, čak su i u svjetskom vrhu. Zaista su izvanredne, a glavna su im konkurencija Slovenke. Zbog toga sam u jednom trenutku imao ideju da neke uloge dodijelim malim Slovenkama, međutim, vrlo je komplicirano dovesti iz Slovenije djecu koja bi izostajala iz škole i slično, tako da smo se odlučili za naše cure.

Zašto *Lea i Darija* u kinu ne gledaju neki stvarni film?

Tu smo imali velik problem, a rasprava je trajala godinu dana. *Lea i Darija* izvorno su trebale gledati scenu iz filma *Swing Time* s Fredom Astaireom i Ginger Rogers. Stupili smo u kontakt s udovicom Freda Astairea i njezinim odvjetnicima i tu je počela velika komplikacija. Tražili su ogromne novce o kojima mi nismo mogli ni sanjati. Nakon godinu dana odustali smo, jer je to jednostavno za nas bio nemoguć zahtjev. Onda smo čitavu scenu snimili kao da je stari film iz 1936., drugoga naslova, s dvoje sjajnih slovenskih plesača stepa.

U filmu ima razmjerno malo dijaloga, puno toga je izvedeno bez razgovora.

To je napravljeno bez namjere. Za vrijeme snimanja dosta sam dijaloga, kojega je u scenariju bilo puno, eliminirao spontano, gdje god mi se učinilo da je suvišno riječima tumačiti nešto što je već kao emocija bilo dovoljno snažno.

Razgovor: Klara Naka i Tamy Zajec, glumice u filmu *Lea i Darija*

Kako je izgledala audicija?

Tamy: Prvo je redatelj Branko Ivanda odabrao dvije druge plesačice, no nakon dvije godine čekanja da snimanje počne one su bile prestare za uloge pa je ponovno pokrenuo audiciju.

Klara: Odabir je dugo trajao. Trebali smo pokazati kako plešemo i glumimo, a tko je znao, mogao je nešto i odsvirati.

Obje ste plesačice stepa i sudjelovale ste i pobjeđivale na državnim, europskim i svjetskim natjecanjima. Jeste li se kada natjecale jedna protiv druge?

Tamy: Ne.

Klara: Tamy je starija od mene dvije godine pa nismo ni mogle.

U RITMU STEPA

Kakva je bila atmosfera na snimanju, s kim ste se najbolje slagale?

Klara: Ma, sa svima!

Tamy: Svi su bili super.

Kakav vam je bio tempo na snimanju?

Klara: Ustajali smo se rano. Katkada smo bili i u četiri ujutro u šminci pa bismo usred dana morali otići na natjecanje iz plesa.

Tamy: Skidali bismo jednu šminku i stavljali drugo, a onda bismo se opet vraćali.

Klara: Ali nije nam bilo teško.

Tamy: To nam je zapravo baš bilo zabavno.

Kakvi su vam planovi za dalje? Zanima li vas sada gluma?

Klara: Ja više ne idem na step, nego u ZKM na suvremeni ples. Ali da, jako me sada zanima gluma.

Tamy: Ja još uvijek idem, a za glumu ćemo vidjeti. Tko zna...

razgovarao Goran Ribarić

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Lea i Darija*

Obiteljska atmosfera

Na novinarskoj konferenciji predstavljena je ekipa filma *Lea i Darija* redateljskog veterana Branka Ivande. Branko Ivanda ispričao je kako je sasvim slučajno došao do ideje za film, nakon što je od svojih prijatelja Zlatana Gelba i Relje Bašića čuo o sudbini djevojčice i glumice Lee Deutsch i njezine prijateljice i kolegice Darije Gasteiger. U radu na dokumentarnom filmu otkrio je potpuno nove detalje, među kojima i činjenicu da je Darija živa, te se tada odlučio snimiti igrani film. Osjetio je, kako kaže, potrebu ispričati svima tragičnu sudbinu djevojčica, no obojiti je ružičastom svjetlošću.

Pronašavši dvije mlade plesačice, Klaru Naku i Tamy Zajec, shvatio je da ima film te se tada upustio u velik produkcijski pothvat, koji ne bi bio tako u konačnici izgledao da nije bilo producentice i supruge Lidije Ivande. Glumci Linda

Begonja i Ivan Đuričić naglasili su opuštenu obiteljsku atmosferu na setu. Šminkerica Ana Bulajić Črček oduševljena je profesionalnošću mladih glumica te je zaželjela ponovno s njima raditi. Kostimografkinja Barbara Bourek prvi se put okušala u cjelovečernjem filmu

i zahvalna je redatelju na ukazanom povjerenju. Također je napomenula kako joj je ovo bio velik izazov, ali još veće zadovoljstvo. Supružnici Branko i Lidija Ivanda nadaju se dobrom prijemu publike u Areni, baš kao i ostatak filmske ekipe.

Goran Ribarić

Konferencije za novinare: *Montevideo*, *Bog te video*, *Šišanje* i *Circus Fantasticus*

Grubost stvarnosti i poetičnost mašte

Posljednje večeri Međunarodnog programa na Kaštelu prikazana su dva srpska filma: *Montevideo*, *Bog te video* i *Šišanje*, a u subotu, 16. srpnja ekipe oba filma predstavile su se na konferenciji za tisak.

Prvo se predstavila ekipa filma *Šišanje* na čelu s mladim redateljem Stevanom Filipovićem, koji je naglasio kako je film temeljen na dvije istinite priče, koje su modificirane za potrebe filma. Bio mu je užitek raditi s već uigranom ekipom s kojom je snimio svoj prvi film. Glavni glumac Nikola Rakočević istaknuo je kako je bilo iznimno teško raditi na filmu, kako zbog fizičkih priprema, tako i zbog psiholoških. Kazao je kako je lakše probuditi zlo u sebi negoli dobro te objasnio kako je zapravo o tome u filmu riječ. Redatelj je naglasio kako su krive interpretacije u medijima da je film o skinheadima – radi se o novoj vrsti fašizma.

Potom se predstavila ekipa film *Montevideo*, *Bog te video* redatelja Dragana Bjelogrića, poznatog glumca kojem je ovo prvo redateljsko iskustvo. Bjelogrić je zahvalio pulskoj publici na odličnom prijemu filma na Kaštelu. Istaknuo je kako mu

je u stvaranju filma najveća zebnja bio segment nogometa, budući da je poznato da je to jedan od manje filmičnih sportova. Ipak, zadovoljan je rezultatom. Direktor fotografije Mihajlo Savić poetskim je pristupom prema sportu pridonio vizualnoj atraktivnosti filma. Svi glumci i glumice naglasili su odličnu atmosferu na setu, koja ih je toliko zbližila da su tijekom dvije godine snimanja filma i nastavka postali jedna velika obitelj.

Također, na konferenciji za novinare slovenski film *Circus Fantasticus* predstavili

su glumci Ravil Sultanov i Nataša Sultanova. Film nema niti jedne izgovorene riječi te je time to bio velik glumački izazov. No, napomenuli su kako nakon nekog vremena nisu niti opazili da u scenama ne govore. Pripreme su trajale oko pet godina, a stvorena je velika međunarodna filmska ekipa. Film je postigao velik uspjeh u Sloveniji, gdje je osvojio mnoštvo nacionalnih nagrada, ali ga je i publika odlično prihvatila.

Goran Ribarić

Drago nam je što nakon toliko vremena možemo ustanoviti da smo uspjeli i da je film ostvario kontakt s publikom. Vjerojatno zato što priča dobro funkcionira na osnovnoj ljudskoj razini dobro je prihvaćena i, primjerice, na Novom Zelandu, gdje smo gostovali na jednom festivalu. Razgovor s publikom nakon projekcije trajao je oko jedan sat i iz postavljenih pitanja shvatili smo da su oni dobro razumjeli o čemu se u filmu zapravo radi, iako možda ne razumiju nijanse balkanske ili srpske političke scene. U toj je komunikaciji filmaša i publike važno shvatiti koji su dometi, da su to zrnca pijeska koja slažete i da nećete odmah promijeniti svijet. To je doprinos koji mi možemo dati.

Koliko je ljudi gledalo film u Srbiji?

Oko 80 000. To je fantastično, s obzirom na to da domaći filmovi u posljednjih deset godina imaju gledanost po par tisuća. S jedne strane zato jer su loši, a s druge zato što se zbog kompjutera, interneta, piraterije i sličnoga mlađa generacija odvklada od odlaska u kino. Sad imamo i nova, lijepa kina i multiplekse i vidim da u dvoranama ima dosta ljudi, što me veseli.

U središtu su priče skinheadi i nogometni huligani, no *Šišanje* nije film o njima.

To je film o fašizmu, ali ne javno proklamiranom, nego o fašizmu kojim se iz potaje, iz mraka, ali iz moćnih organizacija uklopljenih u službene strukture manipulira mladima, koji nisu ni svjesni što zapravo čine i u čijoj su službi. To je film o gubitku slobode, koji je konačan rezultat svakog fašizma. To je sudbina gora od smrti. Nacionalisti nisu bili zadovoljni filmom, no to smo i očekivali. Nismo ni planirali napraviti *crowd-pleaser*, nego smo nastojali biti iskreni, izravni i pošteni koliko možemo. Bilo je i hvaljenja i osporavanja, ovisno o tome iz koje je pozicije netko gledao, a zanimljivo je da je to posve poništilo umjetničku kritiku – ljudi nisu bili sposobni nadići svoje političke stavove i uglavnom su o filmu pisali iz svoje političke pozicije.

Film je, s prekidima, sniman četiri godine. Je li se toliko otešlo i zbog samog sadržaja, odnosno nedostatka želje da netko producira takav nezgodan film?

Apsolutno da. U Srbiji, Sloveniji, Hrvatskoj, svim tim malim zemljama, ovisite o državi i državnim fondovima, a mi jednostavno nismo dobivali novac sve do ubojstva francuskog navijača Brisa Tatona u centru Beograda, što je vrlo uznemirilo javnost. Tad smo konačno dobili novčanu podršku, mada smo dotad već zamalo dovršili film uz puno odricanja i entuzijazma cijele ekipe, koja je željela da se ta priča ispriča.

PRIČA KOJU TREBA ISPRIČATI

Šišanje je o fašizmu, ali ne javno proklamiranom, nego o fašizmu kojim se iz potaje, iz mraka, ali iz moćnih organizacija uklopljenih u službene strukture manipulira mladima, koji nisu ni svjesni što zapravo čine i u čijoj su službi.

razgovarao Janko Heidl

Mlad ste čovjek, a napravili ste zreo i vrlo ozbiljan društveno angažiran film.

Mi smo generacija koja je u principu jako ispolitizirana. Odrastali smo u protestima protiv Miloševića te u borbi protiv cijelog tog sistema i obilježeni smo tim razdobljem. Kakve su posljedice tog režima i što on ostavlja za sobom, kakve generacije mladih ljudi ostaju iza njega? Jedna je od najstrašnijih posljedica proces odlaska cijelih generacija mladih ljudi udesno i sad se vide rezultati – paljenje veleposlanstava i rušenje Beograda svaki put kad se nešto dogodi. Ovaj film je naša reakcija na to. Da sam slikar, pretpostavljam da bih o tome naslikao sliku, ali budući da se bavim filmom, kao i cijela ekipa s kojom sam radio, ovo je naš zajednički izraz mišljenja o svim tim

problemima. To je u osnovi istinita priča i u njoj nema puno domaćinih stvari.

No, autori vaše generacije počesto stvaraju i filmove koji se ne dotiču realnosti.

Sve je to legitimno. Ima ljudi koji hoće napraviti film za zabavu. I ja to volim. Moj prvi film, *Šejtanov ratnik*, bio je horor komedija s elementima fantastike. To je u redu, ali s druge strane, ako se dobar dio mog života i druženja s prijateljima sastoji u tome da konstatiramo društveno-političke probleme, fer je da to pretvorim u film. Meni je čudno da se gomila ljudi iz generacije jednostavno ne bavi političkim temama, zato što vrlo često brkaju dnevnu politiku i politiku uopće. To ne mora biti stranačko opredjeljivanje ili tako nešto, nego barem početak razgovora i dijaloga o problemima koje vidimo oko nas. Oni neće pobjeći ili se riješiti sami.

Može li film napraviti bitan pomak u takvim razmišljanjima?

Imali smo sreću da je film u Srbiji bio jako dobro gledan. Razgovor s političarima nema puno smisla, jer su svi oni dio neke iste priče i te ih stvari u principu ne zanimaju, ali mislim da je jako važno da pripadnici generacije o kojoj govorimo vide jednu drugu perspektivu koju u principu nemaju gdje drugdje vidjeti. Glavna nam je motivacija bila pokušati napraviti most, komunicirati upravo s tom mladom generacijom.

POVRATAK U PULU

Na kastinzima sam tražio glumce koji su pri završetku Akademije ili su je upravo završili, mlade ljude koji imaju mladenačku energiju neophodnu za likove koje tumače. Svi oni zajedno postali su pravi tim i raduje me što većina primijeti zvjezdani potencijal nekolicine

razgovarao Goran Ivanišević

Kako je došlo do toga da ste zaplivali redateljskim vodama?

Kako imam producentskog iskustva (bio sam, primjerice, producent filmova *Lepa sela lepo gore* i *Rane*), ponuđeno mi je da budem producent i *Montevideo* te predložim redatelja. Nakon dosta istraživanja i rada na scenariju, tijekom kojeg smo otkrili niz zanimljivih pojedinosti, odlučio sam kao redatelja predložiti – sebe. Imam dosta glumačkog iskustva i surađivao sam s mnogim redateljima te sam bio siguran da mogu i znam režirati takav film. Zbog obima materijala predložio sam da priču realiziramo u dva filma i

dvije sezone televizijske serije što je i prihvaćeno te je snimanje drugog filma već završeno i on se nalazi u post-produkciji.

Uz pulski festival vežu Vas lijepe glumačke uspomene.

Moj glumački debi, film *Boško Buha* redatelja Branka Bauera, otvorio je pulski festival 1979. I danas pamtim da je prepuna Arena čekala početak projekcije koji je kasnio pola sata jer smo očekivali dolazak Tita. Zbog mogućnosti da vidim Tita bio sam jako uzbuđen, no on se ipak nije pojavio. Bio sam i na zadnjoj jugoslavenskoj Puli, koja je bila prilično otužna s polupraznim gledalištem, i zaista me veseli što zadnjih godina Festival igranog filma u Puli polako vraća gledatelje i stari sjaj. Ovaj je festival za

mene i većinu mojih kolega uvijek bio poseban.

U glumačkoj ekipi imate nekoliko glumaca zvjezdanog potencijala.

Na kastinzima sam tražio glumce koji su pri završetku Akademije ili su je upravo završili, mlade ljude koji imaju mladenačku energiju neophodnu za likove koje tumače. Svi oni zajedno postali su pravi tim i raduje me što većina primijeti zvjezdani potencijal nekolicine. Morat ću ih vezati ugovorom kako bih ih zadržao samo za sebe. (smijeh)

Spomenuli ste zanimljivosti na koje ste naišli istražujući pozadinu nastupa reprezentacije Jugoslavije na prvom svjetskom nogometnom prvenstvu u Urugvaju.

Jedna je od zanimljivijih ona kad je ta reprezentacija pobijedila Brazil, što je izazvalo pravu euforiju u Urugvaju. Dokle je išlo to *nogometno ludilo* najbolje svjedoči podatak da je nakon te utakmice golman, koji je bio najzaslužniji za pobjedu, dobio ulicu sa svojim imenom u Montevideu. Ulica je nosila njegovo ime desetak godina dok u smjenama vlasti nije promijenjena.

Film je u srpskim kinima vidio velik broj gledatelja.

Više od pola milijuna. No, veseli i to što smo na nedavno završenom filmskom festivalu u Moskvi osvojili nagradu publike. Ruska publika, baš kao i gledatelji u Puli, reagirali su na gotovo istim mjestima, što je najbolji dokaz da smo uspjeli ispričati univerzalnu priču koja se može svidjeti mnogima.

Slijedi i daljnja festivalska, ali i kino distribucija.

Nakon nekoliko regionalnih festivala krajem ljeta na redu je sjevernoamerička premijera na festivalu u Torontu. Potom slijedi još nekoliko američkih festivala. Film je krenuo u kinodistribuciju u Bosni i Hercegovini i Makedoniji, a najesen će u Sloveniji, no prije dogovora s distributerima u Hrvatskoj željeli smo pričekati premijeru u Puli te se nadamo da će hrvatska kinopremijera biti početkom jeseni.

Lea i Darija

Koko i duhovi

Ćaća

Kotlovina

7 seX 7

Korak po korak

Fleke

Duh babe Ilonke

Mrak

Josef

Pulska atmosfera u vašem domu!

Iz Arene direktno u MAXtv Videoteku!

T-Com donosi 58. festival igranog filma u vaš dom.
Odabrane filmove potražite premijerno u **MAXtv Videoteci**.

- **NADER I SIMIN SE RASTAJU** – Od 19. do 21. srpnja 2011.
- **TROFEJNA ŽENA** – Od 22. do 24. srpnja 2011.
- **VELIKI SAN** – Film zapažen na prošlogodišnjem pulskom festivalu! Dostupan čak do kraja 2011.

Poseban dar u MAXtv Videoteci!

T-Com i pulski festival daruju vam dječji HIT film **KROKODILI** od 12. srpnja do 12. listopada 2011. bez naknade.

Živjeti zajedno

T-Com

Ekskluzivno!

Glas Istre *uvijek pravi glas*

Glas Istre novine

Riva 10
HR - 52100 Pula
T + 385 52 591 500
www.glasistre.hr

Razgovor: Raviľ Sultanov i Natalia Sultanova, glumci u filmu *Circus Fantasticus*

KADA SE VIDI SRCEM

Ja nisam od samog početka bila izbor redatelja za ulogu žene ravnatelja Cirkusa, no nakon dvije godine Janez Burger tu je ulogu dodijelio upravo meni. Dvije je godine, dakle, redatelj tražio ženu mom mužu i nije mu našao bolju od mene

razgovarao Goran Ivanišević

Na ovogodišnjem Festivalu igranog filma u Puli prikazan je i *Circus Fantasticus*, najbolji slovenski film protekle godine. Festivalski su gosti dvoje glumaca iz filma, braćni par Raviľ Sultanov i Nataša Sultanova.

Circus Fantasticus nastajao je više godina.

R.S. Prvi scenarij dobio sam pet godina prije početka snimanja, no on se dosta razlikovao od finalnog prema kojem je snimljen film. Tijekom godina, kako se projekt razvijao, mijenjali su se glumci uključeni u njega, no ja sam ostao ravnatelj Cirkusa. Konačna verzija scenarija oblikovana je nakon završetka audicija i odabira glumaca.

N.S. Ja nisam od samog početka bila izbor redatelja za ulogu žene ravnatelja Cirkusa, no nakon dvije godine Janez Burger tu je ulogu dodijelio upravo meni. Dvije je godine, dakle, redatelj tražio ženu mom mužu i nije mu našao bolju od mene. (smijeh)

Audicije za film rađene su u Sloveniji, ali i u nekoliko europskih gradova.

N.S. Audicije su bile u Berlinu, Leipzigu, Munchenu i Parizu te u više slovenskih gradova, a bez obzira na to što smo bili tako dugo uključeni u projekt, i mi smo obavili probno snimanje.

Kako su tekle pripreme za snimanje, budući da se u filmu ne izgovori ni jedna riječ?

R.S. Na pokusima je bilo doista mnogo razgovora. Iza svake geste u filmu stoji mnoštvo proba, tako da kad se kamera uključila, doista nije trebalo ništa više reći.

Kakva je bila atmosfera na setu?

R.S. Premda su članovi glumačke i autorske ekipe dolazili iz različitih krajeva svijeta, od Kanade do Kine, Janez Burger uspio je na setu stvoriti sjajnu atmosferu.

N.S. Snimali smo dva mjeseca, od ožujka

do svibnja. Vremenske prilike bile su iznimno nestalne. Počeli bismo neku scenu snimati pri jarkom suncu, a do njezina završetka navukli bi se teški kišni oblaci. Postprodukcija je uistinu odradila savršen posao, tako da se to u konačnici uopće ne vidi. Olujno nevrijeme raznijelo je scenografiju, izbio je požar, no sve to nije narušilo atmosferu među članovima ekipe, a zahvaljujući spretnim majstorima, ni pauze snimanja nisu bile osobito duge.

Film je sniman u Sloveniji i u Irskoj.

R.S. Većina filma snimljena je u Sloveniji tijekom dva mjeseca, a nakon toga scene na plaži snimane su u Irskoj još desetak dana.

N.S. Premda se čini da je slovenski dio filma sniman u pustom kraju, u biti je riječ o vrlo naseljenom području svega tri-četiri kilometra udaljenom od hrvatske granice.

R.S. Kada smo snimali scenu u kojoj

dolazi tenk, šalili smo se da će vojnici s druge strane granice pomisliti da je riječ o agresorskim namjerama. Dakako da su hrvatski vojnici znali o čemu je riječ, jer smo ih o tome na vrijeme obavijestili.

Circus Fantasticus osvojio je šest nagrada Vesna na slovenskom nacionalnom filmskom festivalu u Portorožu 2010. Je li Vas iznenadila nagrada za najboljeg sporednog glumca?

R.S. Nagrada me je doista ugodno iznenadila. Kad smo snimali film, nisam razmišljao o nagradama, nego sam samo želio što je bolje moguće obaviti svoj posao.

Kakav je daljnji put filma?

N.S. Nakon svjetske premijere na festivalu u Rotterdamu te prikazivanja na festivalima u Goteborgu, Dublinu, Seattleu i Šangaju vjerujem da je pred filmom još dug festivalski život.

Hotels in Pula & Medulin

Sponsor of
Pula Film Festival

ARENA
TURIST
HOTELS | RESORT | CAMPSITES

Book Your Holiday Online

+385 52 529 400

booking@arenaturist.com

www.arenaturist.com

Izložbe: *Lica na filmu*, Nick Wall, Galerija Makina

Vojvotkinja u galeriji

U galeriji Makina 15. srpnja otvorena je izložba *Lica na filmu* Nicka Walla. Nick Wall je međunarodno priznati umjetnik koji uglavnom radi u filmskoj i televizijskoj industriji i oko nje. Među njegovim su radovima i fotografije iz filmova *Sexy Beast* Jonathana Glazersa i *Vojvotkinja (The Duchess)* Saula Dibba. Radio je na više od stotinu filmskih i televizijskih projekata. Među njegovim su recentnim radovima i oni na filmovima *Singularity* Rolanda Joffea i *Gravity* Alfonsa Cuarona. Kao fotograf portretirao je velik broj slavni osoba, među kojima su: Adrien Brody, Colin Firth, David Bowie, Dennis Hopper, Michael Caine, Michelle Yeoh, Tilda Swinton i mnogi, mnogi drugi. Izložba je otvorena do 13. kolovoza svaki dan od 11 do 14 i od 19 do 23 sata.

Konferencija za novinare: Ocjenjivački sud
Međunarodnog programa

Uvijek dobre volje

Umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković na konferenciji za novinare predstavio je Ocjenjivački sud Međunarodnog programa kojim predsjedava Paul Bradley, glavni producent tvrtke Merchant Ivory, a članovi su Paolo Minuto, talijanski filmolog i bivši dugogodišnji predsjednik Talijanske i Svjetske federacije kino klubova, i kanadski glumac Niels Schneider, dobitnik Nagrade Chopard za glumačko otkriće godine 2010. koja mu je dodijeljena na ovogodišnjem festivalu u Cannesu. Sva su trojica pogledala sve filmove u Međunarodnom programu te su se našalili kako su još uvijek dobre volje, jer još nisu sjeli i odlučili o pobjedniku.

Razgovor s Jamesom
Ivoryjem

Kino Valli, nedjelja, 17.
srpnja 2011. u 19 sati nakon
projekcije filma *Bostonci*.

KINA S PET ZVJEZDICA

CineStar
CINEMAS

CineStar **ARENA IMAX®** ★ CineStar **ZAGREB** ★ CineStar **NOVI ZAGREB**

CineStar **OSIJEK** ★ CineStar **RIJEKA** ★ CineStar **ZADAR**

CineStar **ŠIBENIK** ★ CineStar **SPLIT**

www.blitz-cinestar.hr potražite nas i na [facebook.com/CineStarMultiplexi](https://www.facebook.com/CineStarMultiplexi)

Uvijek sa srcem!

DANAS NA PROGRAMU

KOKO I DUHOVI

Arena, 21:30 sati

Koko je iskusan u rješavanju kriminalističkih problema, tako da u spletu neobičnih događaja koji se počnu događati nakon preseljenja u novi stan brzo prepoznaje novi slučaj...

U filmu Daniela Kušana u glavnim ulogama nastupaju Antonio Parač, Kristian Bonačić, Nina Mileta, Filip Mayer i Ivan Maltarić.

DJECA SU DOBRO

Arena, 23:15 sati

Tinejdžeri Laser i Joni začeti su umjetnom oplodnjom i odrasli u obiteljskom domu uz lezbijski par majki. Šesnaestogodišnji Laser zamoli punoljetnu sestru da uđu u trag svom biološkom ocu kojeg potom dovedu u obiteljski dom...

U filmu Lise Cholodenko u glavnim ulogama nastupaju Annette Bening, Julianne Moore, Mark Rufalo, Mia Wasikowska i Josh Hutcherson.

CINEMA KOMUNISTO

Kino Valli, 15:00 sati

Filmska priča o Aleksandaru Leki Konstantinoviću, koji je bio Titov kinooperater više od trideset godina, usponu i padu nekad moćne srbijanske produkcijske kuće Avala film, žanru partizanskog filma i Pulskom festivalu...

U filmu Mile Turajlić sudjeluju Steva Petrović, Gile Đurić, Aleksandar Leka Konstantinović, Veljko Bulajić, Velimir Bata Živojinović...

BOSTONCI

Kino Valli, 17:00 sati

Boston, 19. stoljeće. Verena je darovita govornica, što privuče pozornost Olive, koja je želi uključiti u pokret za ženska prava, ali i zgodnog šovinista Basila, koji je želi oženiti..

U filmu Jamesa Ivoryja u glavnim ulogama nastupaju Christopher Reeve, Vanessa Redgrave, Madeleine Potter i Jessica Tandy.

MELANKOLIJA

Kino Valli, 21:30 sati

Na raskošnom vjenčanju s Michaelom Justine se otuđila od obitelji, a sa sestrom Claire ponovo je zblizi mogućnost skore propasti svijeta. Planet Melankolija približava se Zemlji...

U filmu Larsa von Triera u glavnim ulogama nastupaju Kirsten Dunst, Charlotte Gainsbourg, Kiefer Sutherland, John Hurt i Alexander Skarsgård.

DANAS NA FESTIVALU

NEDJELJA, 17. srpnja 2011.

9:15 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Koko i duhovi, 100', D. Kušan

11:00 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Djeca su dobro, 106', L. Cholodenko

13:00 Circolo

Festivalske konferencije za novinare
1. Gabi Novak
2. ekipa *Cinema Komunisto*
3. ekipa *Koko i duhovi*

15:00 Kino Valli

Cinema Komunisto, 100',
M. Turajlić

15:00 Circolo

Digitalizacija kina - okrugli stol

17:00 Kino Valli

Bostonci, 116', J. Ivory,
razgovor o filmu

19:45 Kino Valli

Program kratkih filmova

20:00 Circolo

Gabi Novak i Matija Dedić, koncert

20:30 MMC Luka

Otvaranje izložbe *Cinemaniac X*

21:00 Banjole - kamp Indije

Solarno kino

21:30 Kino Valli

Melankolija, 136', L.V. Trier

21:30 Arena

Koko i duhovi, 100', D. Kušan

21:30 Portarata

Manhattan Shorts Film Festival

23:30 Circolo

E.N.I., koncert

23:45 Arena

Djeca su dobro, 106',
L. Cholodenko